

Posudek vedoucího diplomové práce Romana Galoviče

„Psýché ako mytologická divočina“

předkládané v roce 2021 na Ústavu filosofie a religionistiky FF UK

Práce si klade v zásadě dvě otázky: (1) Jak je možné, že s nástupem modernity přestalo být samozřejmé věřit ve víly a podobné „mystické“ bytosti, a (2) jak se stalo, že dnes už opět v některých kruzích alternativní spirituality (zde konkrétně v současném českém šamanismu) podobná víra začíná být možná. Aby autor na tyto otázky odpověděl, potřebuje nejprve provést analýzu epistemologie a ontologie modernity a následně si položit otázku, jak se k ní má epistemologie a ontologie současného šamanismu.

1) *Struktura argumentace (8 bodů)*

Práce je na makroúrovni i mikroúrovni přehledně členěna a obecně je radost ji číst. Autor argumentuje naprosto jasně a srozumitelně, a to navzdory tomu, že občas rozebírá netriviální koncepce, do nichž by bylo snadné se zamotat. Dobré čtivosti práce velmi napomáhá fakt, až autor žádné koncepce neshrnuje pouze mechanicky, nýbrž je vždy samostatně promýšlí a vyjadřuje vlastním jazykem se svými vlastními příklady.

Práce je lehce zálužná v tom, že pokrývá poměrně rozsáhlý terén: obecnou ontologii modernity, hlubinnou psychologii a současný český šamanismus. Propojit takto odlišná témata není nijak samozřejmé, Romanovi se to ale dle mého soudu dobře podařilo.

2) *Formální úroveň (8 bodů)*

Ani po formální stránce nemám, co bych práci vytkl.

3) *Práce s prameny (8 bodů)*

Práce s prameny je zcela adekvátní. Primárním pramenem je autorův terénní výzkum současného šamanismu. Výzkum byl popravdě dosti minimalistický: spočíval v absolvování několika víkendových seminářů u dvou českých šamanů. Pro potřeby práce to nicméně stačí, neboť jejím cílem není analyzovat subtilní detaily šamanských kosmologií, nýbrž pouze nastínit, jakým způsobem se v současném šamanismu pracuje s „mystickými bytostmi“.

Co se sekundárních pramenů týče, na to, jak rozsáhlé tematické pole práce pokrývá, jich není vlastně až tolik. Autor si spíše dobře vybírá knihy, které v jeho očích k tématu říkají něco podstatného, a svou koncepci pak staví na takovémto menším počtu důkladně ukotvených pilířů. Zvolená strategie ale skvěle funguje a sáhodlouhé odkazy na další současné analýzy podobných témat jsem nijak nepostrádal.

4) *Vlastní přínos (8 bodů)*

Vlastní přínos zde výrazně přesahuje standardy pro diplomovou práci běžné. Nejenže autor nesamozřejmým způsobem skládá dohromady témata a myšlenky, která běžně pohromadě nepotkáváme, ale daří se mu při tom zároveň přicházet s velmi originálními interpretacemi. Jeho analýza ontologie modernity byla velmi inspirující i pro mne – neznám ze světové odborné literatury nic podobně stručného a zároveň pronikavého.

5) *Obecný přesah práce (8 bodů)*

I zde práce výrazně převyšuje běžné nároky kladené na religionistické diplomky. Autor brilantně propojuje analýzu konkrétní dějinně-náboženské tematiky s obecnými úvahami o povaze moderní ontologie. V rámci této ontologie se odehrává i veškerá akademická religionistika, a práce je tak mimořádně přínosná nejen pro každého, koho zajímá vývoj naší náboženské současnosti, ale vlastně pro každého religionistu, který chce reflektovat základní epistemologické předpoklady a omezení našeho oboru jako takového.

Práce splňuje všechny nároky kladené na diplomovou práci, a proto ji navrhuji přijmout k obhajobě a hodnotím ji plným počtem 40 bodů, tj. jako *výbornou*.